

Výnimočná

Louiziana

Bola presne ako kočky bývajú,
mala čiapku so šiltom otočenú dozadu
ja som nevedel kam ju vtej chvíli zaradiť mám.
Díva sa hrdo lenonky na nose,
topánky v ruke, nohy len tak bosé
ja bezradný ako pešiak som tam stál.
Potom prišiel autobus ona nastúpila doň,
do mňa akoby v tej chvíli udrel hrom,
predsa odísť ju nenechám
a tak rýchlo sa spamätám.

Bola iná celkom výnimočná, svojou krásou nebezpečná
celý sa z nej potím, ešte neviem ako ju oslovím
bola milá ,pekná , krásna kočka, hádam sa jej lásky dočkám
ak odmietne tak sa zložím , celý červený od hamby zhorím.

Tak tiež som nastúpil na ten jej autobus a moja odvaha bola zra
zu fuč
keď zbadal som už tam sama nestojí.
Zostal sao jak skala a nálada je preč, ona sa nahlas smeje, ja
strácam reč
a môj plán že ju získam, už dávno neplatí.
Pri nej stojí chalan a má správny šarm, ja od zlosti už zomiera
m
je mi jasné že to nespravím, je mijasné že ju nezbalím!